

Bemærkninger til forslaget

Teatrene i Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab har op igennem 1990'erne haft et stabilt publikumstal på mellem 570.000 og 800.000 tilskuere årligt. Antallet af forestillinger har ligget stabilt, og antallet af spilleledage har ligget over, hvad det enkelte teater er påbudt at spille. DST-teatrene har i mange år produceret og udbudt et kvalitetspræget og alsidigt repertoire, men med de økonomiske vilkår, teatrene fungerer under i dag, kan teatrene ikke længere leve op til de kunstneriske og kvalitetsmæssige krav, de er underlagt. Den dårlige økonomi på DST-teatrene har været genstand for stor offentlig debat, men senest er en revision af strukturen i det københavnske teaterlandskab udsat, foreløbig i et år. Det efterlader teatrene med en uholdbar økonomi og usikre udsigter for fremtiden og ikke mindst dårlige forudsætninger for at sikre kunstnerisk kvalitet og et alsidigt udbud.

Der er flere grunde til, at økonomien halter på DST-teatrene. Ser man på tilskuddene til DST-teatrene i sammenligning med tilskuddene til landsdelsscenerne, som er underlagt de samme krav om udbud til de øvrige landsdele, er billedet meget skævt. På trods af en større produktivitet, flere forestillinger og et væsentligt højere tilskuertal på de københavnske teatre får DST-teatrene godt halvdelen i tilskud pr. tilskuer i forhold til landsdelsscenerne. Tilskuddene til DST-teatrene er generelt ikke fulgt med den prisudvikling, der er realiteterne for at producere teater, som appellerer til publikum og kvalitetsmæssigt lever op til de kulturpolitiske målsætninger med teateret. Det er blevet dyrere at producere teater, og i konkurrencen med et stadig voksende kunst- og kulturudbud, ikke mindst

fra den kommercielle kulturindustri, skal teateret have en vis teknisk formåen. Lønomkostningerne er steget, og teaterabonnementsordningen er gradvis blevet udhulet. De reservemidler, der var til rådighed for DST-teatrene i ARTE-regi, forsvandt med ARTE's konkurs, og teatrene er påført yderligere besparelser i det seneste par år.

DST-teatrene er desuden underlagt meget høje krav med hensyn til egenindtjening. DST-teatrene har en egenindtjening på 47 pct., hvilket skal ses i sammenligning med de øvrige danske institutionsteatre som for eksempel landsdelsscenerne, hvor egenindtjeningen ligger på ca. 27 pct., samt blandt andet svenske og norske institutionsteatre, hvor egenindtjeningen i gennemsnit ligger på 16-17 pct. De meget høje krav med hensyn til egenindtjening har den konsekvens, at DST-teatrene er tvunget til at nedtone eksperimenterende teater og ny dansk dramatik, det vil sige forestillinger, der appellerer til et smallere publikumsgrundlag fra start, men også forestillinger, der er nødvendige for dynamikken og udviklingen i dansk teater.

DST-teatrenes arbejdsvilkår og muligheder for at producere og udbyde kvalitetspræget og alsidigt teater skal forbedres ved hjælp af tilstrækkelige økonomiske tilskud og mere lempelige krav med hensyn til egenindtjening.

Nærværende forslag skønnes at koste ca. 19 mio. kr., idet det offentlige tilskud forhøjes med 45 kr. pr. tilskuer ved et tilskuerantal på ca. 425.000 pr. år. Finansieringen af forslaget fremgår af Socialdemokraternes forslag til finanslov for 2004, hvor der er afsat øgede bevillinger til teatrene på i alt 42 mio. kr.